

model kartonowy

1 : 25

MODELIK

Rok VII (XIV)

Nr 9/03

ISSN 1428-3840

Nakład 1200 egz

Sd Kfz 165 "HUMMEL"

NIEMIECKIE DZIAŁO SAMOBIEŻNE Z II WOJNY ŚWIATOWEJ

Sd Kfz 165 "HUMMEL"

Działo samobieżne Hummel miało typowy dla dział samobieżnych układ konstrukcyjny z przedziałem kierowania z przodu, silnikowym pośredku i bojowym w tyłu kadłuba.

Kadłub działa był spawany z pancernych płyt walcowanych, utwardzonych powierzchniowo. Ze względu na niewielką grubość (wanna kadłuba - 1530mm, nadbudówka przedziału bojowego - 10mm), pancerz chronił załogę tylko przed ogniem broni strzeleckiej i odłamkami pocisków artyleryjskich. Odkryty od góry przedział bojowy narażał dodatkowo załogę na ostrzał, lecz ułatwiał załadunek amunicji i eliminował konieczność wentylacji w czasie prowadzenia ognia. Gdy działo nie prowadziło ognia przedział bojowy mógł być zakrywany plandeką mocowaną do zaczepów ścian nadbudówki.

W przedniej części kadłuba pod niewielką „nadstawką” znajdował się przedział kierowania ze stanowiskiem kierowcy - po lewej stronie i stanowiskiem radiotelegrafisty - po prawej. Kierowca obserwował drogę przez szczylnie przelotną wkładką ze szkła pancernego i umieszczoną w podnoszonej do góry klapie pancernej. W obu bocznych ścianach nadbudówki znajdowały się dodatkowe szczylnie obserwacyjne. W stropie przedziału kierowania, nad stanowiskami kierowcy i radiotelegrafisty znajdowały się okrągłe włady otwierane do przodu. Radiotelegrafista obsługiwał radiostację krótkofalową FuG Sprf o zasięgu do 1 km w czasie jazdy i do 3 km na postoju.

Pozostałych czterech członków załogi Hummela: dowódca pojazdu, celowniczy i dwóch ładowniczych zajmowało stanowiska w przedziale bojowym. Wsiadanie, wysiadanie i załadunek amunicji dokonywano był przez dwuczęściowe drzwi w tylnej ścianie przedziału bojowego.

W działach samobieżnych Hummel uzbrojenie główne stanowiła haubica s.F.H. 18/1 kal.149,1 mm. Lufa haubicy miała długość 4400 mm (L/29,5) i była tzw. lufą wzmocnioną składaną się z dwóch warstw: płaszcza i rury wewnętrznej, gwintowanej (40 bruzd prawoskrętnych) z nakręconą na jej tylnej części komorą zamkową. Otwór wlotowy był zamknięty zamkiem klinowym z klinem poziomym. Do strzelania stosowano naboje rozdzielne ładowania. Podstawowymi pociskami wykorzystywanymi z haubicy były pociski burzące, choć w zależności od potrzeb stosowano również pociski dymne oraz przeciwpancerne (kumulacyjne i podkalibrowe).

Przeciwpancerne pociski kumulacyjne przebijaly z odległości 1000 m pancerz o grubości 160 mm, a podkalibrowe z tej samej odległości pancerz o grubości 126 mm. Przy strzelaniu pociskami burzącymi z zastosowaniem najcięższego ładunku miotającego uzyskiwano maksymalną donośność 13 325 m.

Kąt ostrzału haubicy w płaszczyźnie poziomej wynosił po 15 na boki, a w płaszczyźnie pionowej -3 +42.

Szybkostrzelność praktyczna wynosiła 45 strzałów na minutę. Jednostkę ognia, przewożoną w Hummela stanowiło 18 naboje do haubicy.

Uzbrojenie Hummela uzupełniał karabin maszynowy MG34 lub MG42 kal.7,92 mm z zapasem 600 naboje. Był on przewożony w przedziale bojowym i mógł być używany do obrony własnej pojazdu. Uzbrojenie osobiste załogi to 2 pistolety maszynowe MP38 lub MP40 kal.9 mm i pistolety.

Działo samobieżne Hummel było napędzane silnikiem gaźnikowym Maybach HL 120 TRM. Była to 12 cylindrowa

jednostka napędowa o układzie V i kącie rozwarcia cylindrów 60 stopni, górnorozwarowa, chłodzona cieczą i rozwijająca moc 221 kW (300 KM) przy 3000 obrotów na minutę. Planetarna skrzynia biegów Zahnradfabrik (ZF) SGG 77 realizowała 6 przełożeń do jazdy w przód i jedno wsteczne. Kierowanie pojazdem i hamowanie odbywało się za pośrednictwem planetarnych mechanizmów skrzętu.

Układ jezdyny pojazdu składał się z 8 par kół nośnych (zablokowanych po dwa i tworzących po 4 wózki na stronę, amortyzowane ćwierćeliptrycznymi resorami piórowymi), kół napędowych z przodu, kół napinających z tyłu i 4 par rolek podtrzymujących górną część gąsienicy. Wszystkie rolki i koła nośne miały bandaże gumowe. W Hummelach stosowano gąsienice całkowite metalowe, jednogrzebieniowe, jednoszorstniowe o szerokości ogniwa 400 mm i podziacie 120 mm. Długość gąsienicy działa Hummel wynosiła 104 ogniwa, rozstaw środków gąsienic wynosił 2450 mm a długość oporowa 3520 mm.

Produkcja dział samobieżnych Hummel trwała od lutego 1943 roku do końca wojny. W okresie tym wybudowano 714 szt. dział (dodatkowo 10 szt. przebudowano z wozów amunicyjnych) oraz 157 szt. pojazdów amunicyjnych.

Działa samobieżne Hummel były pozytywnie oceniane przez żołnierzy dywizyjónw artylerii samobieżnej. Doceniano nie tylko ich mobilność i siłę ognia ale także dużą niezawodność techniczną. Hummle były jednymi z najlepszych niemieckich dział samobieżnych, a z uwagi na wielkość produkcji i szerokie zastosowanie w walkach były jednymi z najbardziej znanych wozów bojowych II wojny światowej.

Dane taktyczno-techniczne:

Żałoga:	6 osób;
Masa:	23 500 kg;
Długość:	7170 mm
Szerokość:	2970 mm;
Wysokość:	2810 mm;
Prześwit:	400 mm;
Silnik:	Maybach HL 120 TRM gaźnikowy, górnorozwarowy, 12 cylindrowy w układzie V, chłodzony cieczą, o mocy 221 kW (300KM) przy 3000 obr/min;
Opancerzenie kadłuba:	15 mm 30 mm
Opancerzenie przedziału bojowego:	10 mm
Uzbrojenie:	1 x haubica 15cm s.F.H.18/1 L29,5 kal.149,1 mm z zapasem 18 naboje 1 x km MG34 (MG 42) kal. 7,9 mm z zapasem 600 naboje
Prędkość max:	42 km/h;
Zasięg:	215 km (po drodze); 130 km (w terenie)
Pokonywanie przeszkód:	wzniesienia: do 30 stopni; brody: do 1,0 m; rowy: do 2,3 m. ściany: do 0,6 m

Model działa samobieżnego SdKfz: 165 Hummel opracowano w skali 1:25 i przedstawia pojazd z 5 Dywizji Pancernej w malowaniu stosowanym na froncie wschodnim w 1944 roku.

MODELIX 9/03 ISSN 1428-3840 Opracowanie modelu:	Sd Kfz 165 "HUMMEL" Wydanie I Waldemar Rychard
Ilustracja na okładce: Redakcja numeru: Druk:	Wojciech Sankowski Janusz Oleś Drukarnia DB - Szczecin

Wydawca: Wydawnictwo "MODELIX" - Janusz Oleś 74-100 Gryfino; ul. Szczecińska 10 Korespondencja: "MODELIX"; 74-100 Gryfino; skr. poczt. 125 tel./faks: (091) 40-45-299 e-mail: biuro@modelik.pl www.modelik.pl
--

OPIS BUDOWY MODELU

UWAGI OGÓLNE

Model działa samobieżnego Hummel należy do modeli o średniej skali trudności i wymaga szczególnej staranności wykonania i cierpliwości w odniesieniu do elementów podwozia oraz armaty. Zasadnicza wersja modelu do wykonania zawiera wyposażenie wnętrza przedziału kierowania. Do tej wersji autor zaleca wykonanie otwieranych włączników oraz podniesionych przednich wizerów. Modelarze mniej cierpliwi mogą wykonać pojazd w wersji z zamkniętymi włącznikami i wizerami i nie wykonywać wnętrza przedziału kierowania.

Przed przystąpieniem do budowy modelu należy zapoznać się dokładnie z rysunkami montażowymi oraz opisem tekstowym budowy poszczególnych zespołów.

Kolejność budowy modelu odpowiada zasadniczo kolejności numeracji części i oznaczeń literowych w ramach danego numeru.

Krawędzie części (szczególnie pogrubionych tekstur oraz niektóre powierzchnie wewnętrzne) wymagają retuszu. Stosujemy do tego celu farbkę o odpowiednio dobranych odcieniach. Retuszu tych części i zespołów dokonujemy w trakcie ich wykonywania i przed przyklejeniem do całej konstrukcji, dzięki czemu będziemy mieli łatwiejszy dostęp do miejsc wymagających podmalowania.

DODATKOWE OZNACZENIA:

- * - nakleić na karton 0,2 mm
- *** - nakleić na teksturę 0,5 mm
- ** - nakleić na teksturę 1 mm
- L - część lewa
- P - część prawa
- W - wyciąć
- × - przeciąć

INNE UWAGI

1. Wzory elementów z drutu i patyczków przedstawiono w skali 1:1.
2. Linie zagięć paginować (natłaczać tępym nożem nie nacinać).
3. Części owalne lub zwijane, przed sklejeniem należy przeciągnąć kilkakrotnie na krawędzi stołu lub ostrzu nożyczek.
4. Do klejenia używać wodoodpornych, szybkoschnących klejów (np. Hermol, Minutex, Butapren).
5. Przy budowie korzystać z rysunków montażowych i uwag szczegółowych.
6. Gotowy model należy wyretuszować farbami w widocznych miejscach krawędzi i załamań kartonu.

OPIS BUDOWY

Budowę modelu rozpoczynamy od podklejenia elementów szkieletu kadłuba (cz.K-1 K-13) teksturą grubości 1mm. Najpierw według rys. 1 wykonujemy szkielet kadłuba nie przyklejając jednak cz.K-8, K-9, L-10L i K-10P. Elementy te przykleimy po wykonaniu wnętrza przedziału kierowania. Poszycie wewnętrzne przedziału (cz.1) po zagięciu według zaznaczonych linii przyklejamy we wnętrzu szkieletu kadłuba do cz.K-1, K-2L, K-2P i K-3.

Następnie wykonujemy przekładnię (cz.2) korzystając z rys.4 oraz wz.1 i wz.2. Przekładnię przyklejamy za pośrednictwem cz.2k do podłogi (cz.1) zachowując współosiowość otworów w cz.2h1 i 2j z otworami w bokach wanny kadłuba. W tym celu podczas montażu przekładni do podłogi dobrze jest skorzystać z pręta o średnicy 4 mm i długości około 100 mm wprowadzonego w te otwory. Pręt usuwamy po wyschnięciu klejonego połączenia. Z kolei wykonujemy wały (cz.4c+wz.3). Wykonujemy przedkłańnię boczne (cz.4, 4a, 4c) wg rys.2 i przyklejamy je do cz.1 od środka przedziału, wkładając jednocześnie w otwory kadłuba i cz.2h1 i 2j wały (cz.4c). Następnie opierając się na rys.3 wykonujemy siedzenia kierowcy i radiotelegrafisty (cz.3) i przyklejamy je do podłogi w oznaczonym miejscu. Drażki kierownicze wykonujemy wg wz.4 i rys.4 i przyklejamy do podłogi w oznaczonym miejscu nadając im lekkie pochylenie do przodu, jak na rys.4. Pedaly (cz.6) przyklejamy w oznaczonych miejscach do cz.1 (rys.4). Tablicę przyrządów kierowcy (cz.7) przyklejamy w oznaczonym miejscu do cz.K-9, a

radiostację (cz.8) na prawej ścianie przedziału kierowania (rys.4).

Do cz.K-8 od spodu w przedniej części podklejamy cz.9, a w tylnej przyklejamy wykonaną wg rys.5 podstawę pod armatę (tylko cz.12, 12a). Przyklejamy cz.K-9 do szkieletu kadłuba. Boki nadbudówki przedziału kierowania (cz.K-10L, K-10P) oraz przód nadbudówki (cz.K-11) podklejone od spodu cz.10L, 10P i 11 przyklejamy do szkieletu kadłuba po wcześniejszym zamontowaniu cz.K-9 do reszty modelu.

Przednią część błotników (cz.K-12L, K-12P) należy wygiąć według szablonu zamieszczonego na arkuszu ze wzorami. Szablony wycinamy, podklejamy teksturą o grubości co najmniej 1 mm i na nim kształtujemy przednie części obu błotników.

Przystępujemy do oklejania szkieletu poszyciem (cz.13, 14, 15L, 15P, 16, 17, 18L, 18P, 18aL, 18aP). Oklejony szkielet uzupełniamy elementami poszycia wanny kadłuba (cz.13a, 13b, 13c, 13d) wg rys.6.

Kolejnym etapem montażu jest wykonanie żaluzji wlotowych (cz.19). Wykonujemy je wg rys.7 i przyklejamy w oznaczonych miejscach do cz.K-12L i K-12P szkieletu kadłuba dopiero podczas montażu boków przedziału bojowego. Na tym etapie pracy trzeba zwrócić uwagę, by nie zamienić żaluzji stronami, gdyż znajdują się na nich elementy barwnego kamuflażu, które muszą komponować się z płamami na poszyciu przedziału bojowego.

Poszycie przedziału bojowego (cz.20, 21) rozpoczynamy do wycięcia i uformowania elementów poszycia zewnętrznego (cz.20L, 20P). Podklejone i wycięte cz.20aL, 20aP, 20bL, 20bP, 20cL, 20cP przyklejamy zgodnie z oznaczeniami na tych częściach do cz.20L i 20P. Dokonyjemy tego na modelu, co pozwoli zachować odpowiednie kąty pochylenia. Przed tą operacją dobrze jest mieć już podklejony i wycięty tył przedziału (cz.21, 21a), który podczas montażu boków posłuży jako wzorec kąta pochylenia ścian.

Postępujemy następująco: do zewnętrznych krawędzi szkieletu (cz.K-12L, K-12P) przyklejamy cz.20L i 20P, od wewnątrz doklejamy do nich cz.20aL i 20aP (opierając je na cz.18aL i 18aP), a do nich również od wewnątrz przyklejamy przygotowane żaluzje (cz.19), jednocześnie doklejając je do cz.K-12L i K-12P w oznaczonych miejscach. Następnie doklejamy podobnie cz.20bL, 20bP, 20cL, 20cP formując przód przedziału bojowego według linii styku na cz.16 korzystając przy tym z rys.40 i widoku ogólnego. Wewnętrzne poszycie ścian przedziału bojowego (cz.20dL, 20dP) przyklejamy od środka przedziału po uformowaniu tych części według linii zagięć. Ściany czołowe przyklejamy do cz.15L, 15P i 16. Następnie między cz.20dL i 20dP wklejamy ścianę tylną (cz.21, 21a).

W oznaczonych miejscach między ściany boczne (cz.20dL, 20dP) a błotniki (cz.18aL, 18aP) wklejamy podpory ścian (cz.20e) podklejone do wymaganej grubości. Podobnie postępujemy z tylną ścianą między cz.18aL, 18aP a cz.21a wklejamy cz.23. Zastrzały ścian bocznych (cz.22) wykonujemy wg rys.8 i przyklejamy w oznaczonych miejscach. Cz.22aL, 22aP przyklejamy do cz.22 po obu stronach.

Następnie wg wz.5 wykonujemy dwie rury wydechowe, które wraz z cz.24L i 24P przyklejamy po obu stronach kadłuba w oznaczonych na cz.13 miejscach (widok ogólny).

Tyłne haki (cz.25) wykonujemy wg rys.9 i przyklejamy w oznaczonym miejscu wanny kadłuba (cz.13, 14). Następnie uzupełniamy dno wanny kadłuba o elementy wzmocnienia układu jeźdźnego (cz.26L, 26P, 26aP, 26b, 26c, 26dL, 26dP) korzystając przy tym z rys.6.

Wykonanie układu bieżnego rozpoczynamy od sklejania wózków jeźdźnych (cz.27). W tym celu najpierw wykonujemy 8 kompletów resorów (cz.27c27m). Też oklejamy w środkowej części paskami (cz.27n) oraz malujemy boki poszczególnych piór czarną farbą. Ramiona wózka (cz.27oL, 27oP) wycinamy i formujemy wg rys.10 oraz podklejamy od środka wzmocnieniami (cz.27pL, 27pP). Do środka wklejamy wykonane wcześniej resor, a w tylnej części wózka, między jego ścianki wklejamy zwiniętą w rurkę cz.27r. Do boków kadłuba (cz.13, 26L, 26P, 26aP) przyklejamy pogrubioną cz.27L, 27P podklejając od spodu cz.27a. Równolegle wykonujemy wg rys.11 amortyzatory (cz.28) i przyklejamy je do kadłuba jeszcze przed zakończeniem montażu wózków. Teraz do

zamocowania na łożu armaty (cz.70) zgodnie z dalszym opisem.

Łoże armaty (cz.70) wykonujemy wg rys.29 i 31. Prace rozpoczynamy od sklejania w korytko cz.70. Do środka wkładamy też uformowaną w korytko, lecz kolorem do środka cz.70a. W miejscach oznaczonych kreskami na cz.70a wkładamy dwie rozporki (cz.70b). Od góry konstrukcję łoża zamykamy sklejającymi ze sobą cz.70c i 70c'. W przedniej części doklejamy też sklejone ze sobą cz.70d i 70e oraz zwiniętą zgodnie z opisem cz.70f, do której przyklejamy kolejno cz.70g, 70h i 70i (rys.29). W tylnej części łoża przyklejamy cz.70j, 70k, 70L, 70M, 70P, 70m i 70n (rys.29 i 31). Od spodu łoża przyklejamy ucho (cz.70o), w którym wykonujemy otwór o średnicy szpilki (0,7 mm). Do bocznych ścian łoża przyklejamy w oznaczonych miejscach cz.71L, 71P, 71aL i 71aP.

Budowę ramion łoża (cz.71) rozpoczynamy od sklejania ze sobą cz.71cL, 71dL i 71eL oraz 71cP, 71dP i 71eP (rys. 29, 30 i 32). Przed sklejaniem cz. 71cL, 71cP, 71eL i 71eP naciniemy wzdłuż linii zagłębienia. Każde zagłębienie segmentów dopasowujemy do kąta odgięcia końcówek cz.71gL i 71gP. Do sklejonych pakietów z zewnątrz doklejamy cz.71bL i 71bP a od środka cz.71fL i 71fP. Kompletnie pakiety oklejamy cz.71gL i 71gP. W dolnej części doklejamy elementy 71h, 71i oraz 71j, a następnie w miejsca oznaczonych liniami na cz.71bL i 71bP przyklejamy na styk cz.71k. Czopy armaty (cz.71l) zwijamy zgodnie z opisem, doklejamy cz.71m, lecz nie montujemy jeszcze na stałe w otworach w cz.71bL i 71bP. W lewym ramieniu kierując się oznaczeniami na cz.71bL i 71fL wykonujemy otwór o średnicy 0,7 mm pod sworzeń (wz.27). Na prawym boku łoża przyklejamy cz.71n. Gotowych ramion nie przyklejamy jeszcze do łoża, najpierw wykonamy oporopowrotnik (cz.72).

Oporopowrotnik (cz.72) wykonujemy wg rys.32 w następującej kolejności: zwijamy zgodnie z opisem cz.72 i oklejamy ją cz.72a. Do podópór oporopowrotnika (cz.72i) doklejamy od dołu zagięte cz.72j, które od spodu podklejamy cz.72k. Podopory przyklejamy symetrycznie po obu stronach cylindra 72a, tak by dolne części elementu 72k leżały w jednej płaszczyźnie i wkładamy między nie rozporkę (cz.72l) wg rys.32. Paski (cz.72m) przyklejamy do krawędzi cz.72i i do cz.72a. Montujemy teraz ramiona (cz.71) do łoża (cz.70) w miejscach oznaczonych na cz.71aL i 71aP, korygując przy pomocy oporopowrotnika (cz.72) rozwarcie ramion. Przy montażu zwracamy jednocześnie uwagę na dokładne ustawienie oporopowrotnika w poziomie i we wzdłużnej osi symetrii łoża. Po wyschnięciu połączenia ramion z łożem doklejamy oporopowrotnik i doklejamy jego czoło (cz.72b, 72c, 72d i 72e) oraz tył (cz.72f, 72g i 72h) zwracając uwagę na symetryczne usytuowanie tych części. Do oporopowrotnika doklejamy cz.72o, 72p i 72n.

Dolny siłownik (cz.73) wykonujemy wg rys.29 i 33. Cylinder (cz.73) zwijamy zgodnie z opisem, doklejamy czoło (cz.73a) i przyklejamy dnem do cz.74b a bokiem do cz.74a (rys.33). Ucho tłoczyska (cz.72b) zaginamy według linii, od środka podklejamy cz.73c i doklejamy tłoczysko (wz.19). Ucho tłoczyska łączymy z uchem łoża (cz.70a) za pomocą sworznia (wz.20).

Do cz.70c' doklejamy w oznaczonym miejscu wykonany wcześniej zespół odrzutowy armaty (zespół cz.68+69).

Budowę podstawy armaty (cz.74) rozpoczynamy od przyklejania cz.74a do cz.74 (rys.33). Następnie do cz.74a doklejamy uformowaną zgodnie z rysunkiem cz.74b. Części 74dL i 74dP podklejone do odpowiedniej grubości sklejamy z cz.74cL i 74cP. Przyklejamy je prostopadłe do cz.74 a w kątach wkładamy zastrzały (cz.74c i 74f). Część 74g zwijamy i przyklejamy do cz.74dL i 74dP. Teraz części te oklejamy paskami zewnętrznymi (cz.74hL i 74hP), do których od środka przyklejamy paski wewnętrzne obrzeża (cz.74i). Następnie doklejamy zebra (cz.74j) i zewnętrzne części piast (cz.74kL i 74kP). Od spodu do podstawy (cz.74) doklejamy na styk zwiniętą w wałec oś obrotu (cz.74l).

Ramiona podstawy armaty (cz.74dL, 74dP) łączymy z ramionami łoża za pomocą czopów (cz.71l, 71m), które wkładamy w otwory w cz.71bL i 71bP przekładając je najpierw przez ramiona podstawy (cz.74dL, 74dP). Podczas tej operacji należy również włożyć tłoczysko siłownika wz.19 w cylinder (cz.73). Przy wkładaniu czopów należy uważać, by nie skleić cz.71bL z 74cL i 71bP z 74cP.

Cylindry siłowników armaty (cz.75) wykonujemy zwijając cz.75 i 75a w wałce (rys.34). Do czoła cz.75 doklejamy cz.75b, a do czoła cz.75a cz.75c. Następnie zwijamy cz.75e i 75f. Części 75hL i 75hP przyklejamy w oznaczonych miejscach do

cz.74cL i 74cP a do nich zgodnie z rys. 34 i rysunkiem na arkuszu ze wzorami przyklejamy cz.75e. Ucha cylindrów (cz.75d) wycinamy za pośrednictwem sworznia (wz.22) łączymy z cz.75e. Części 75gL i 75gP przyklejamy w oznaczonym miejscu do cz.71bL i 71bP. Do nich doklejamy cz.75f, przyklejając ją jednocześnie do cz.74hL i 74hP. Wkładamy sworzeń (wz.21) w ucha (cz.75d) zachowując kolejność części przedstawioną na rys.34. Cylinder 75a wkładamy w cylinder 75 a ucha 75d doklejamy do cz.75b i 75c w oznaczonych miejscach. Obie części cylindra powinny zachować względem siebie możliwość ruchu.

Zespół napędu ręcznego (cz.76) sklejamy wg rys.35 i przyklejamy do obrzeża (cz.74hP+74i) oraz żeber (cz.74j) na cz.74dP w zaznaczonym miejscu.

Część 77 wykonujemy wg rys.29 i 33 i przyklejamy do cz.74b.

Zespół pokręteł (cz.78) wykonujemy wg rys.36 i 37 oraz rysunku przy wz.24. Część 78 owijamy z zewnątrz obrzeżem (cz.78a) a od środka cz.78b. Zgodnie z rysunkami montażowymi przyklejamy pozostałe części.

Elementy umieszczone na cz.74dP (cz.79, 80, 81) wykonujemy wg rys.33, 34 i 42 i montujemy w opisanych na cz.74dL miejscach, przy czym zespół cz.80 przyklejamy do obrzeża (cz.74hL+74i) i żeber (cz.74j), a cz.81 tylko do obrzeża.

Prostowód celownika (cz.82) wykonujemy wg rys.30, 38 i 42 oraz rysunków przy wzorach wz.25, 26 i 27 pamiętając o tym, że połączenia mają być ruchome.

Celownik (cz.83) wykonujemy wg rys.38 i 42 oraz rysunku przy wz.25 i mocujemy obrotowo za pomocą sworznia (wz.25) w tulejce cz.82. Części 82a, 83h, 83i i 83j łączymy ze sobą klejem.

Tarcze działa (cz.84) wykonujemy wg rys.39 i 42. Części 84aL i 84aP oraz 84bL i 84bP profilujemy w huk i sklejamy ze sobą. Części 84aL i 84aP są nieco szersze, gdyż to one łącząc się będą z krawędzią cz.84. Po połączeniu cz.84aL z 84bL i cz.84 oraz cz.84aP z 84bP i 84, wykonane obie półki tarczy przyklejamy do cz.74b w miejscach oznaczonych kreskami, po wsunięciu cz.84 między łoża (cz.70) a siłowniki (cz.75).

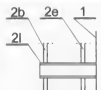
Gotową i kompletną armatę w następujący sposób montujemy w przedziale bojowym: na oś obrotu armaty w poziomie (cz.74l) zakładamy zespół sklejony z cz.12c, 12d i 12e, smarujemy go od spodu klejem (w miarę daleko od cz.74l), wkładamy oś obrotu działa w podłużny otwór w cz.12, przesuwamy do przodu, aż do pokrycia się zarysu cz.12c z kształtem na cz.12 i przyklejamy w tym miejscu cz.12c do cz.12, nie sklejając przy tym ości działa.

Koła zapasowe (cz.85) wykonujemy wg rys.43 i umieszczamy w uchwytych (wz.16) z tyłu kadłuba.

Wklejamy antenę (cz.17) w gniazdo (cz.60).

Dokonujemy ostatecznego retuszu. Gotowy model można polakierować matowym lakierem bezbarwnym, jednak liczyć się trzeba z tym, że farby użyte do retuszu krawędzi części, wzorów i innych elementów pod działaniem lakieru mogą zmienić odcień w sposób odmienny niż farba drukarska, a ponadto sklejaniu mogą ulec elementy ruchome. Autor nie zaleca lakierowania modelu.

Życzymy przyjemnej zabawy i miłych chwil relaksu, jak również satysfakcji z osiągniętego efektu.

wz.1 \varnothing 3mm 1szt.

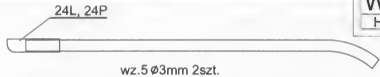
wz.2 szpilka 1szt.

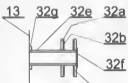
wz.3 \varnothing 3mm 2szt.

wz.4 szpilka 2szt.

wz.5 \varnothing 3mm 2szt.

wz.7 \varnothing 3mm 8szt.

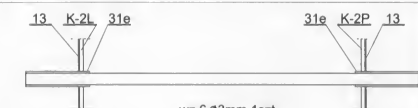
wz.8 szpilka 222szt.

wz.15 szpilka 2szt.

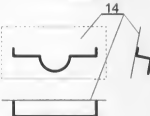
wz.9 szpilka 4szt.

wz.6 \varnothing 3mm 1szt.

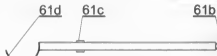
wz.11 \varnothing 0,5mm 2szt.

wz.16 \varnothing 0,7mm 2szt.

wz.10 szpilka 2szt.

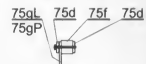
wz.12 \varnothing 2mm 1szt.

wz.14 \varnothing 1mm 1szt.

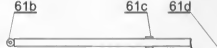
wz.19 \varnothing 2mm 1szt.

wz.21 szpilka 2szt.

wz.20 szpilka 1szt.

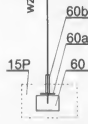

wz.13 \varnothing 2mm 1szt.

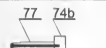

wz.18 \varnothing 2mm 1szt.

wz.17 \varnothing 0,3mm 1szt.

wz.22 szpilka 2szt.

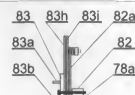
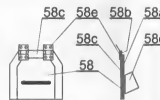

wz.23 szpilka 1szt.

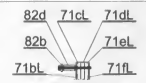

wz.24 szpilka 1szt.

Rys.22

wz.25 szpilka 1szt.

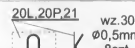
wz.27 szpilka 1szt.

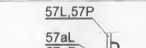
wz.26 szpilka 1szt.

wz.24 szpilka 1szt.

wz.30 \varnothing 0,5mm 8szt.

wz.29 \varnothing 0,5mm 2szt.

wz.26 szpilka 1szt.

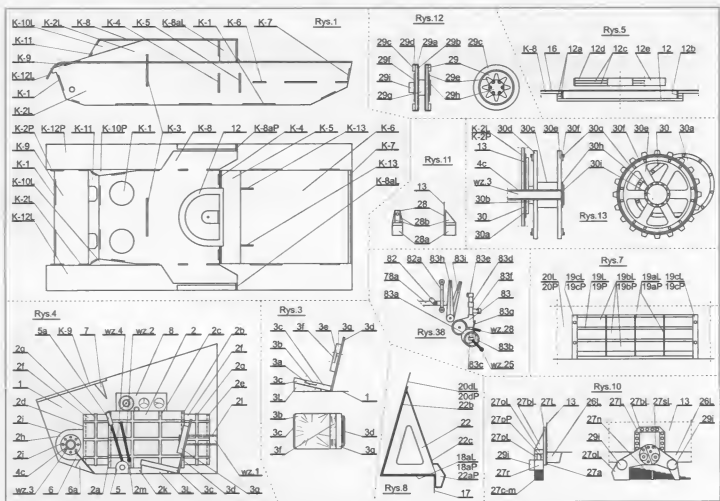
Rys.2

wz.3 4c 2i 2h 2k 2h 4c wz.3

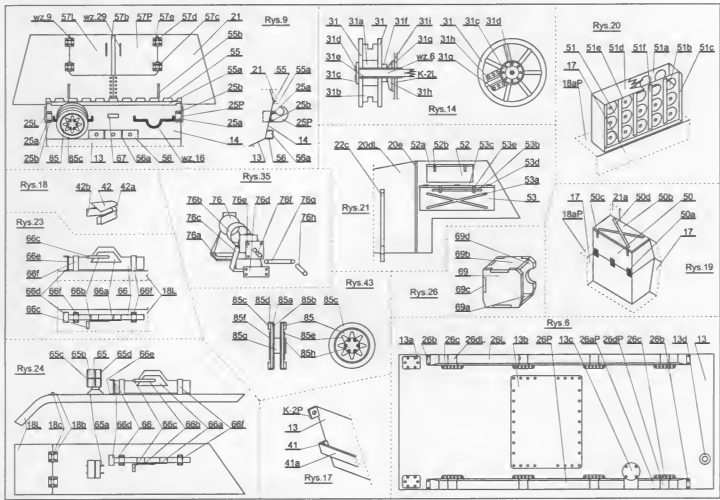
wz.28 szpilka 1szt.

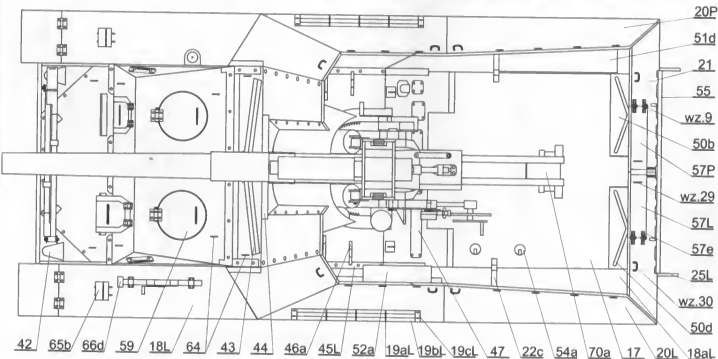
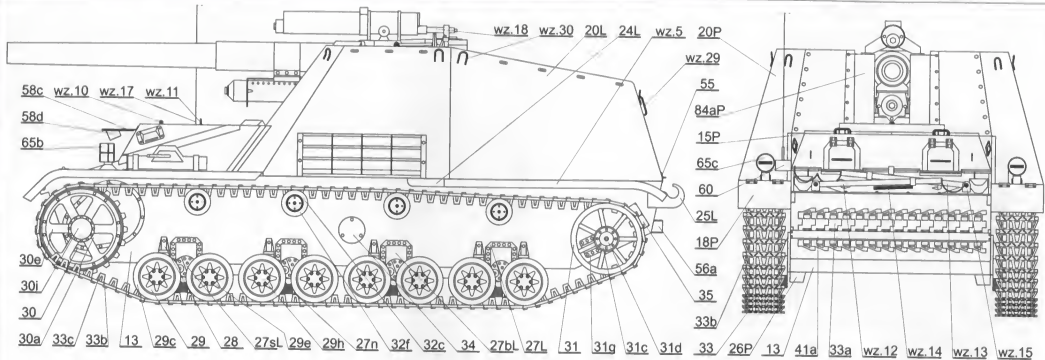
szablon wygięcia
błotników

szablon
nr 1

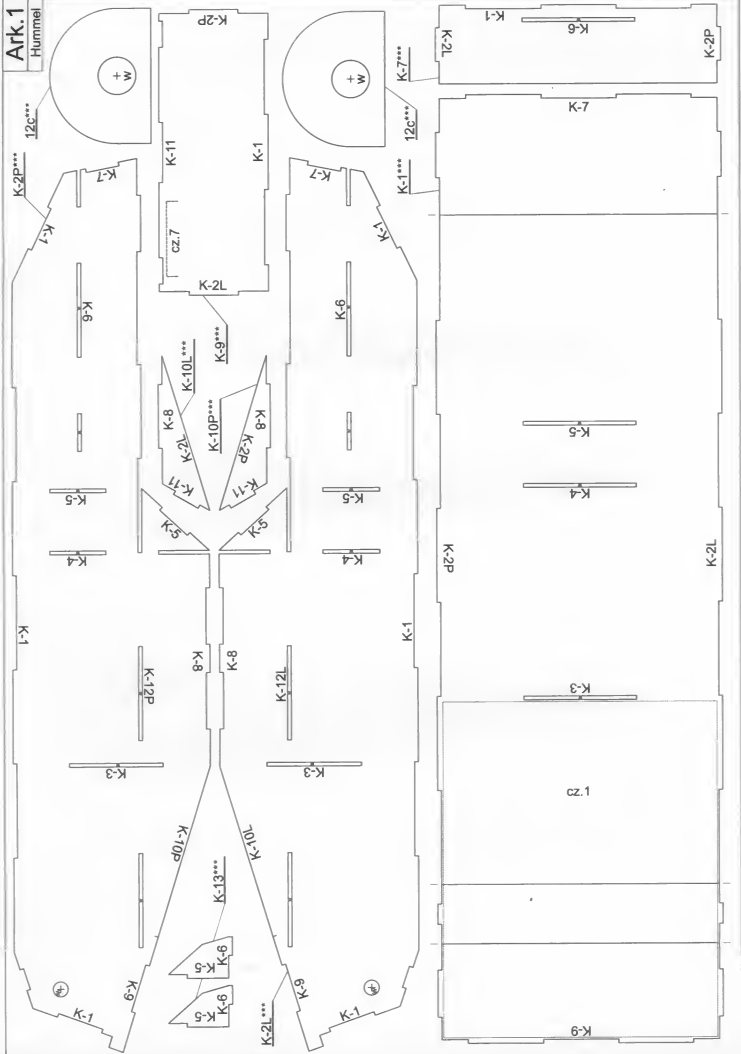
HUMMEL - rysunki montażowe

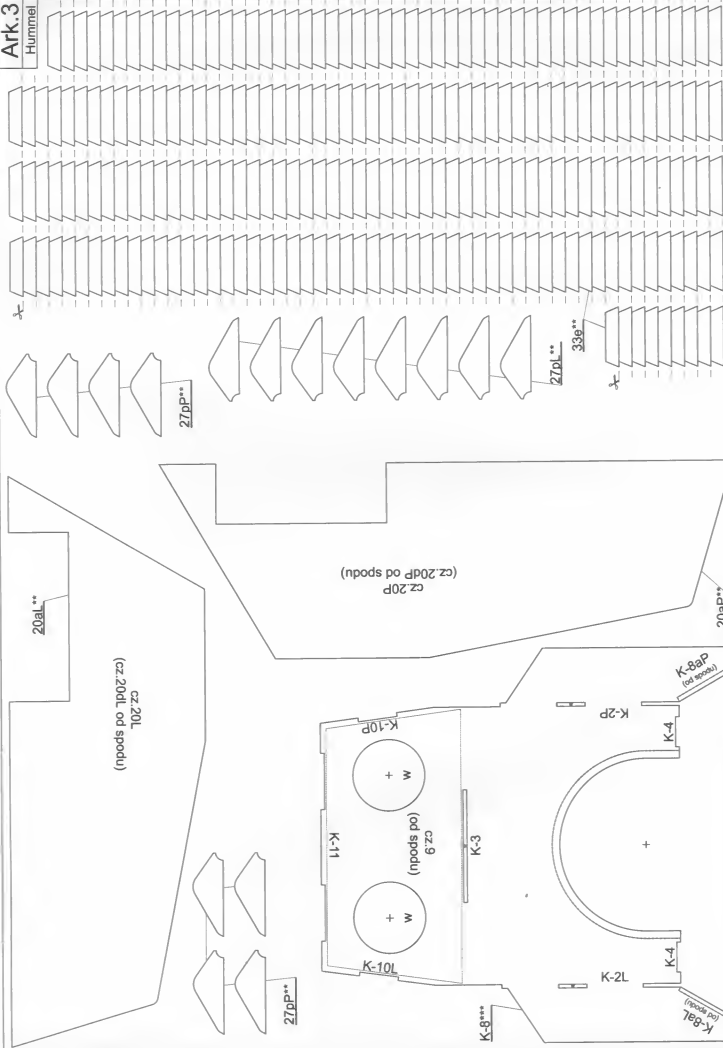
Sd Kfz 165 Hummel

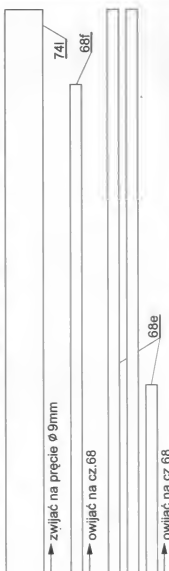
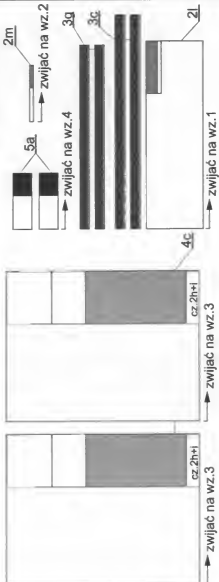
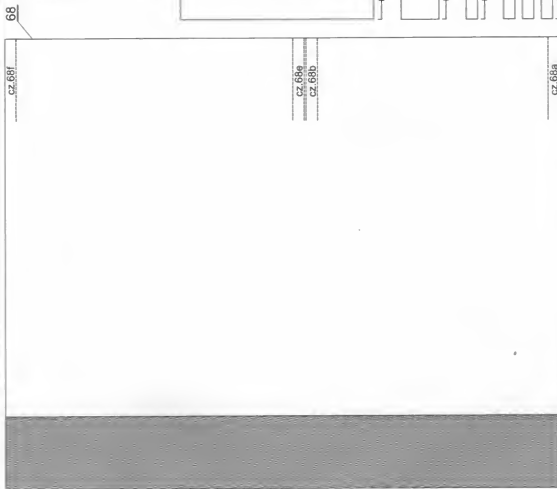
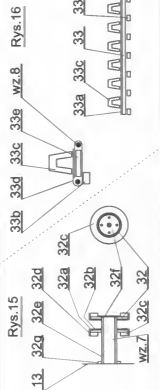
- 20P
- 51d
- 21
- 55
- wz.9
- 50b
- 57P
- wz.29
- 57L
- 57e
- 25L
- wz.30
- 50d

Ark.3

Hummel

zwijac na wz. 2

zwijac na wz. 4

zwijac na wz. 1

zwijac na wz. 3

zwijac na wz. 3

zwijac na wz. 3

zwijac na wz. 3

zwijac na wz. 1

zwijac na przecie ϕ 9mm

owijac na cz. 68

owijac na cz. 68

zwijac na przecie ϕ 6mm

owijac na cz. 68

owijac na cz. 68

Ark.6

Hummel

→ zwijacz na cz.4c

30b

→ zwijacz na cz.31e

31f

27l

→ zwijacz na pręcie ϕ 2mm

72a

→ zwijacz na cz.72

72c

→ zwijacz na pręcie ϕ 4mm

72g

→ zwijacz na pręcie ϕ 2mm (wz.18)

70l

→ zwijacz na pręcie ϕ 7mm

→ zwijacz na pręcie ϕ 2mm

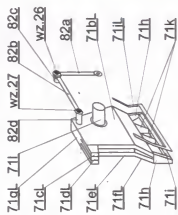
31e

32e

→ zwijacz na wz.7

→ zwijacz na wz.6

Rys.30

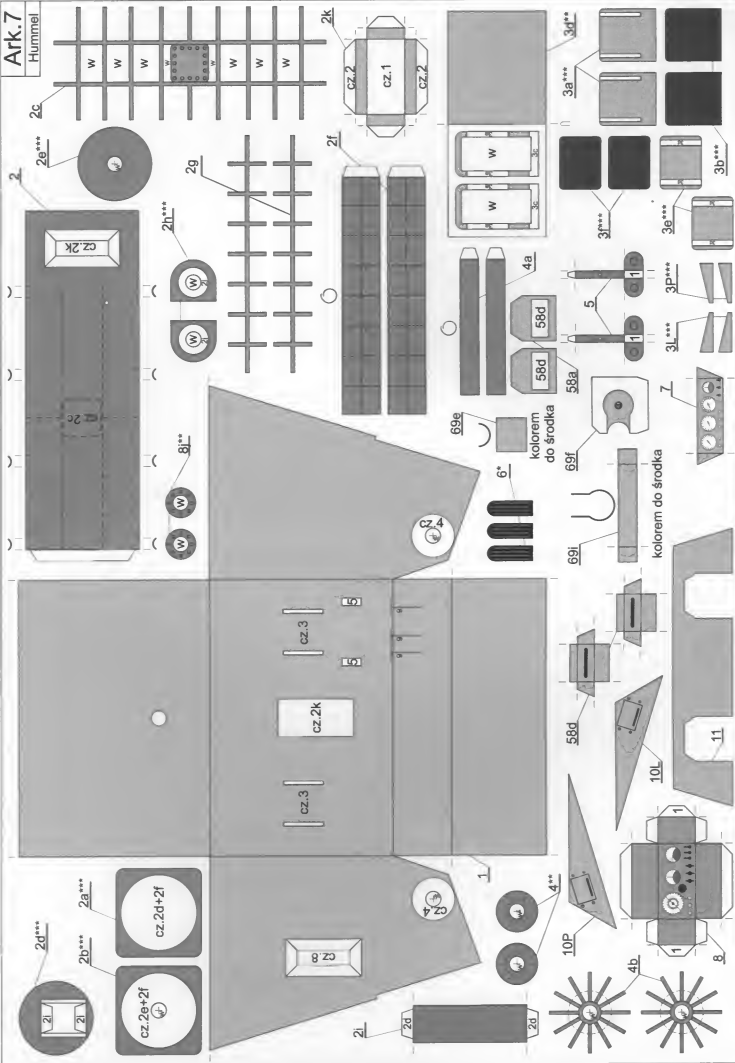
cz.72a

72

→ zwijacz na pręcie ϕ 7mm

Ark.7

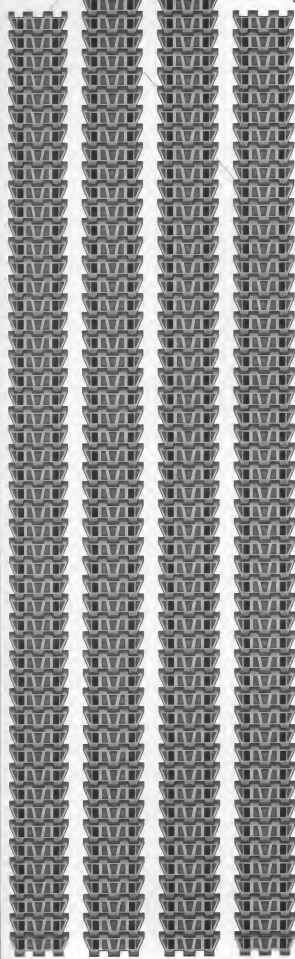
Hummel

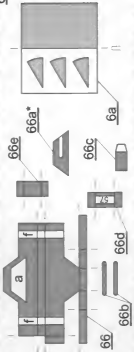
Ark.8

Hummel

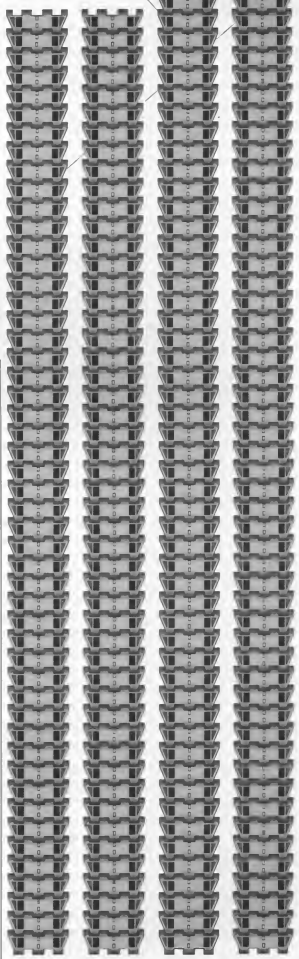
33**

69l

ogniwa zapasowe
do umieszczenia na przedniej płycie kadłuba

69u

33a

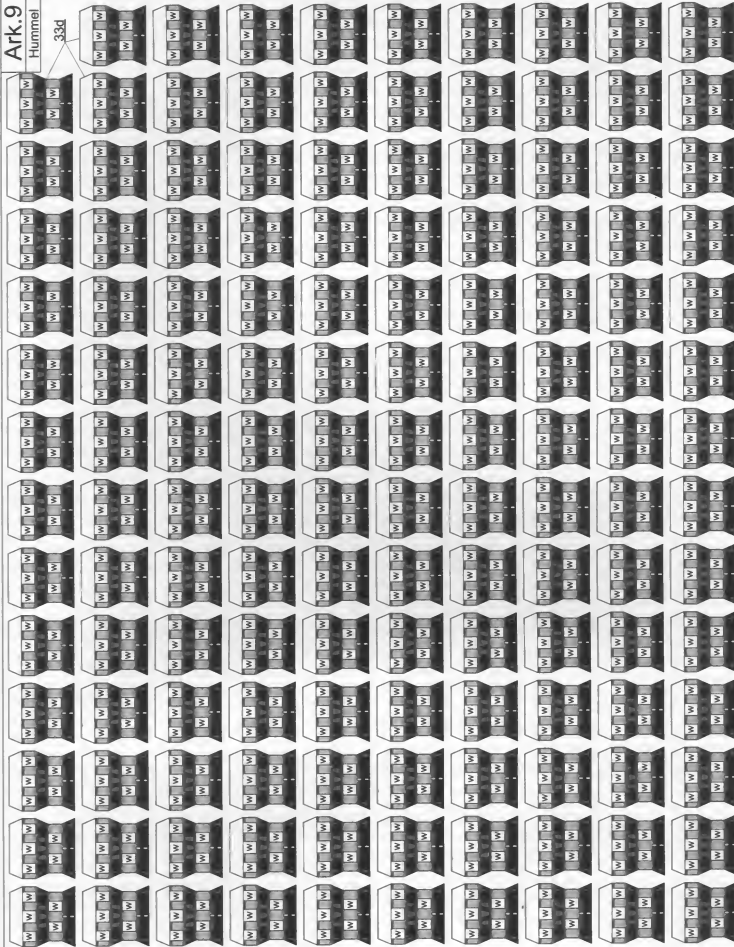
33b**

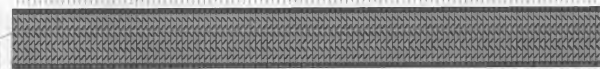
Ark.9

Hummel

33d

33b**

27k*

27d*

27e*

27f*

27l*

27m*

27g*

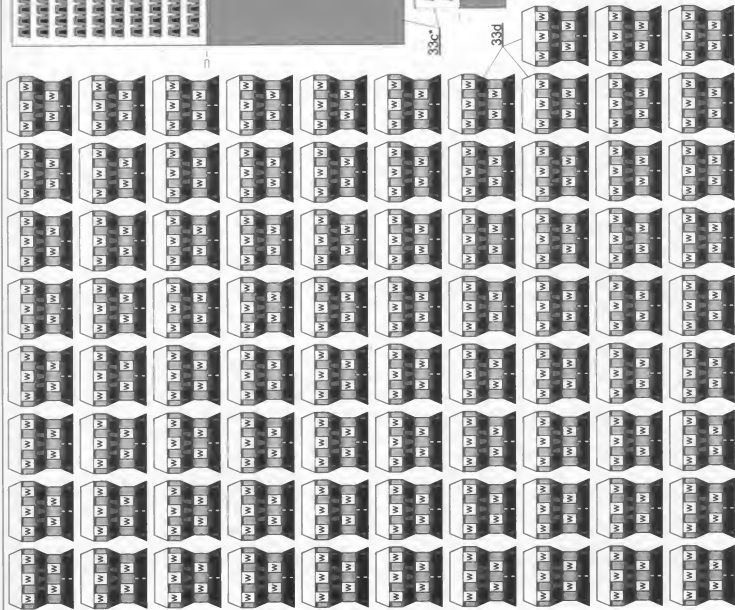
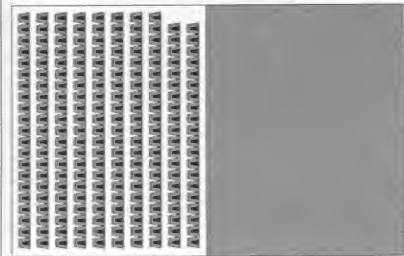
27i*

27j*

32d

33c*

33d

Ark.11

Hummel

31g**

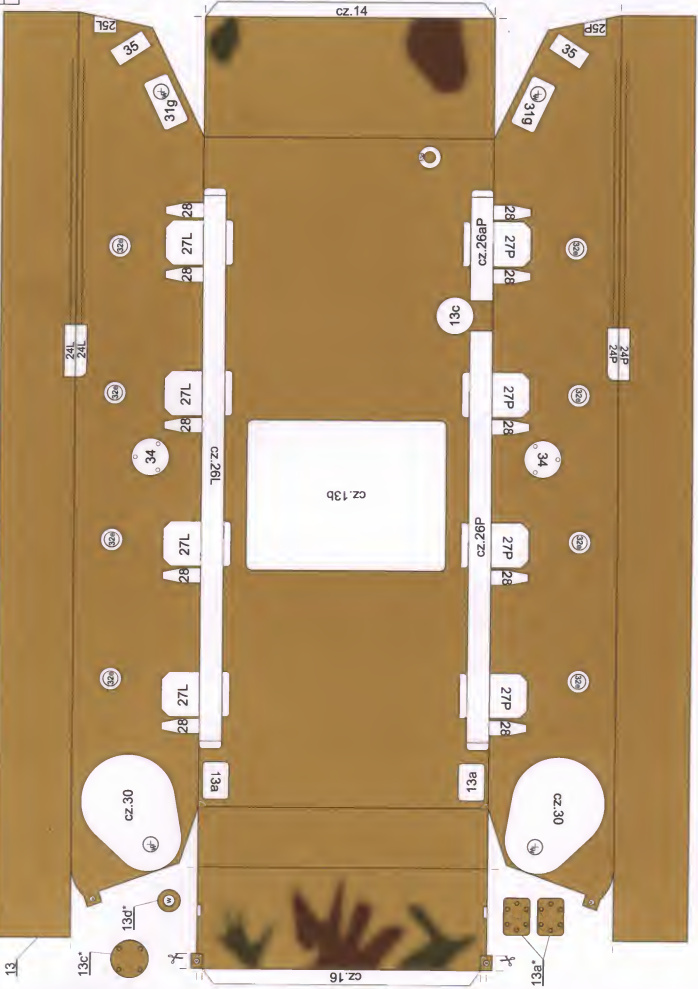
26b*

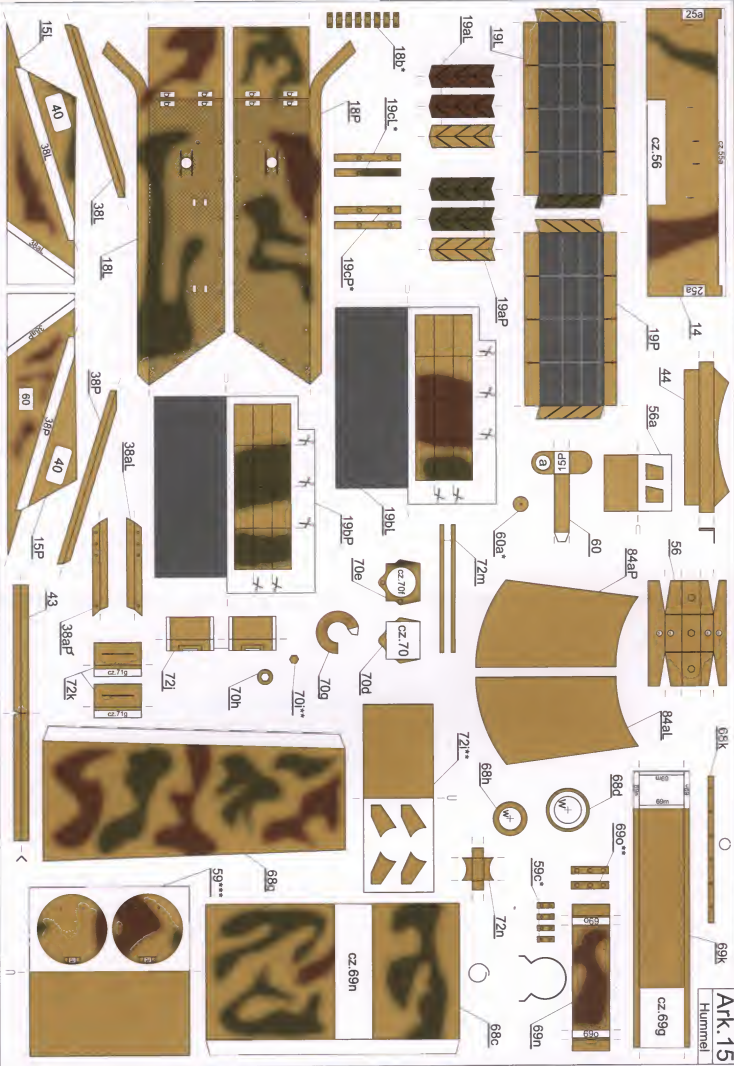

41a**

34*

cz.56

cz.56

14

19P

44

56a

56

84AP

65k

69k

cz.69g

59c*

72n

69n

68c

72i**

68h

69a*

72i**

68h

69b

72n

68c

68c

69n

60a*

72m

19bl

19bp

70e

cz.70

cz.70

70d

70g

70h

70i**

70j

72l

72k

38aP*

43

15P

38al

38p

40

60

18L

38L

40

38L

15L

38L

40

38L

18b*

18P

19cL*

19cP*

19aP

19aL

19L

19L

19L

19L

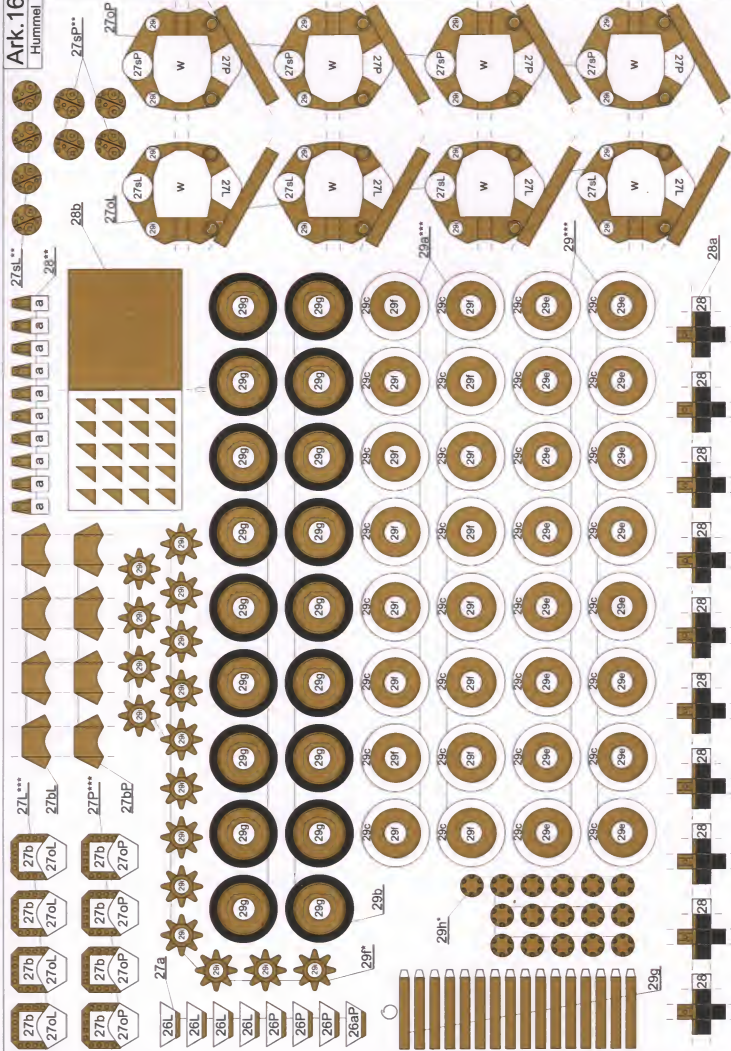
19L

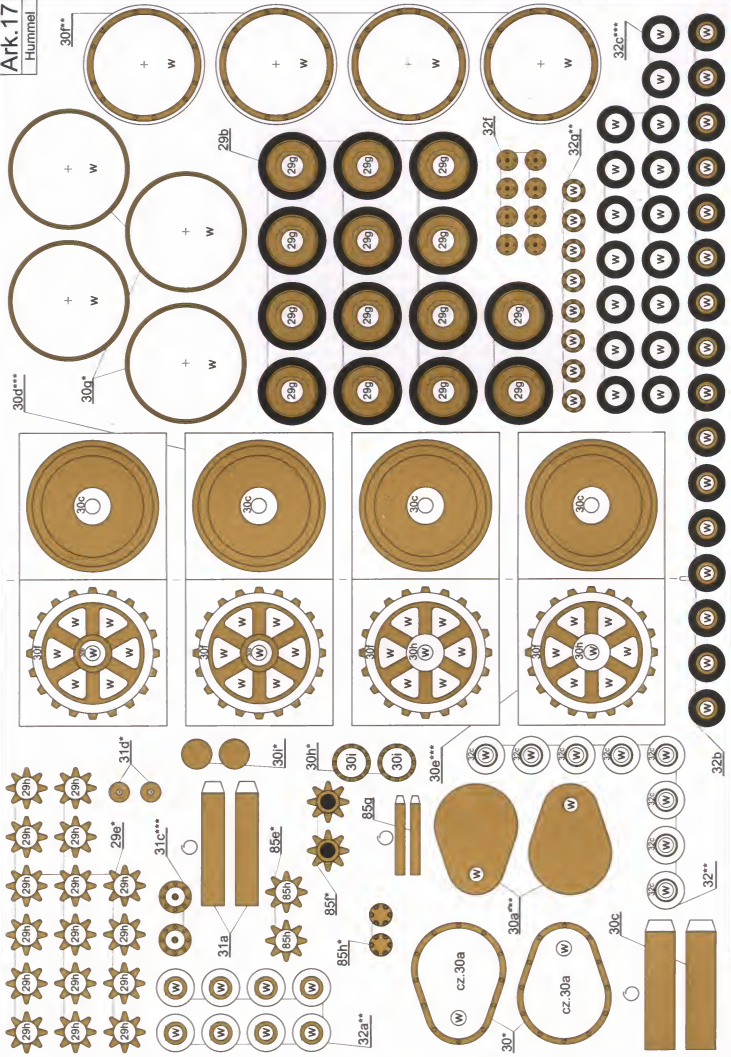
19L

19L

Ark. 16

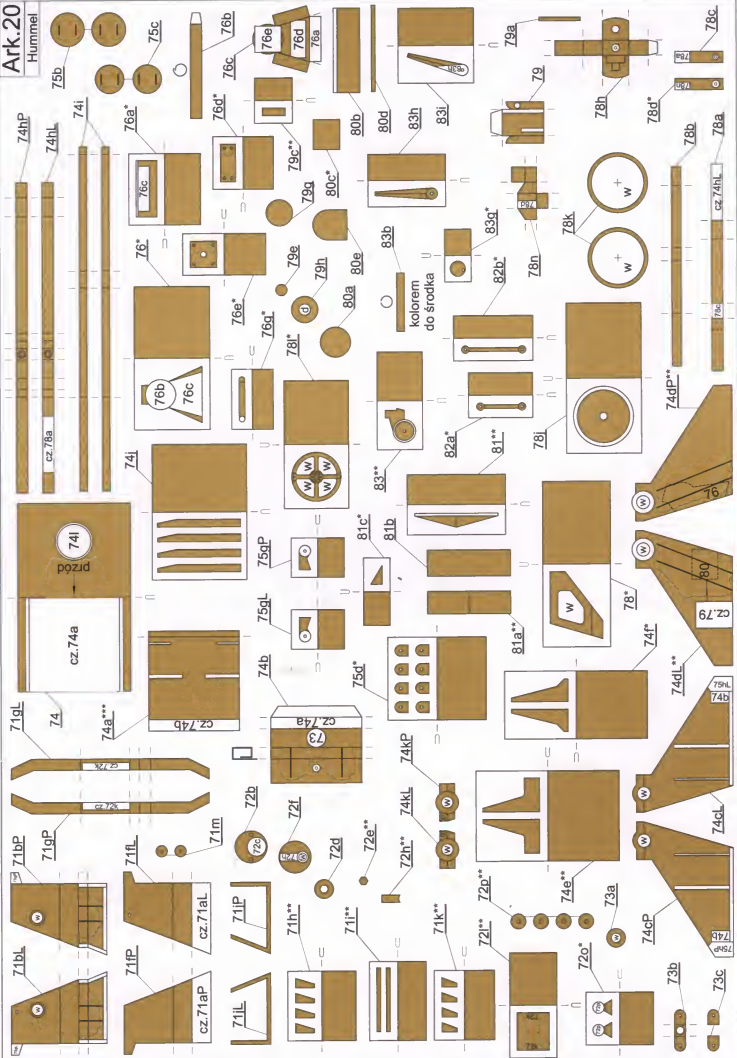
Hummel

Ark.20

Hummel

przód
74i

koleorem
do srodka

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b

79hL
74b